

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżącą są identyczne z tymi, które podniesione zostały w sprawie T-168/10 Komisja przeciwko SEMEA ⁽¹⁾, przy czym Komisja podnosi dodatkowo, że Commune de Millau ponosi odpowiedzialność solidarną za zapłatę długu SEMEA, ponieważ Commune de Millau przejęła aktywa i pasywa SEMEA, w tym umowę zawartą między SEMEA a Komisją, która to umowa jest źródłem sporu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, C 161, s. 48.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2010 r. — Just Music Fernsehbetrieb przeciwko OHIM — France Télécom (Jukebox)

(Sprawa T-589/10)

(2011/C 72/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: France Télécom SA (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 października 2010 r. w sprawie R 1408/2009-1;
- nakazanie OHIM uchylenia dotyczącej sprzeciwu decyzji z dnia 30 września 2010 r. w sprawie B 1304494 i uwzględnienia zgłoszenia nr 6163778 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- obciążenie France Télécom kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Sprzeciwów; i
- ewentualnie zawieszenie postępowania do czasu wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego złożonego przez

skarżącą w dniu 21 grudnia 2010 r. do OHIM w odniesieniu do wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego nr 3693108.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Jukebox” dla usług z klas 38 i 41 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 6163778

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: France Télécom

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 3693108 „JUKE BOX” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza: i) art. 15 i 42 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na nieprzedstawienie dowodu rzeczywistego używania znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie — wspólnotowego znaku towarowego nr 3693108 „JUKE BOX”; ii) art. 8 ust. 1 lit. b), art. 9 i art. 65 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą błędnej oceny podobieństwa spornego znaku towarowego; i iii) art. 78 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na nieskorzystanie przez Izbę Odwoławczą z uprawnień kontrolnych i nieskorzystanie z pełnego zakresu swoich kompetencji.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2010 r. — Thesing i Bloomberg Finance przeciwko EBC

(Sprawa T-590/10)

(2011/C 72/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gabi Thesing i Bloomberg Finance LP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M.H. Stephens i R.C. Lands, solicitors)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego doręczonych pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r. odmawiającej dostępu do dokumentów, o które zwrócili się skarżący;

— nakazanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu udzielenia skarżącym dostępu do tych dokumentów zgodnie z decyzją Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾; i

— obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnoszą na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego doręczonej pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r., na mocy której Europejski Bank Centralny odmownie rozpatrzył wniosek skarżących o dostęp do następujących dokumentów na podstawie decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3):

- i) notatki zatytułowanej *Wpływ swapów pozagiełdowych na deficyt i zadłużenie publiczne. Przypadek Grecji* (SEC/GovC/X/10/88a);
- ii) drugiej notatki zatytułowanej *Transakcja Titlos i ewentualne istnienie podobnych transakcji wywierających wpływ na poziomy zadłużenia lub deficytu publicznego strefy euro* (SEC/GovC/X/10/88b).

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżący zarzucają, że Europejski Bank Centralny błędnie zinterpretował lub zastosował art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. (EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego w art. 2 tej decyzji, ze względu na to, że:

- i) Europejski Bank Centralny nie zinterpretował art. 4 ust. 1 lit. a) w ten sposób, że wymaga on rozważenia czynników interesu publicznego na rzecz ujawnienia;
- ii) Europejski Bank Centralny nie przyłożył wystarczającej lub odpowiedniej wagi do czynników interesu publicznego przemawiających za ujawnieniem żądanych dokumentów;
- iii) Europejski Bank Centralny przecenił lub błędnie określił interes publiczny przemawiający przeciwko ujawnieniu żądanych dokumentów.

Ponadto skarżący zarzucają, że Europejski Bank Centralny błędnie zinterpretował lub zastosował art. 4 ust. 2 decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r.

(EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego w art. 2 tej decyzji, ze względu na to, że:

- i) Europejski Bank Centralny powinien był zinterpretować „istoty” interes publiczny w ten sposób, że jest on na tyle silny, że przeważa nad każdym interesem publicznym w zachowaniu wyjątku;
- ii) Europejski Bank Centralny powinien był stwierdzić, że istnieje istotny interes publiczny w tym znaczeniu na rzecz ujawnienia żądanych informacji.

Wreszcie skarżący zarzucają, że Europejski Bank Centralny błędnie zinterpretował lub zastosował art. 4 ust. 3 decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. (EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego w art. 2 tej decyzji, ze względu na to, że:

- i) Europejski Bank Centralny powinien był zinterpretować „istoty” interes publiczny w ten sposób, że jest on na tyle silny, że przeważa nad każdym interesem publicznym w zachowaniu wyjątku;
- ii) Europejski Bank Centralny powinien był stwierdzić, że istnieje istotny interes publiczny w tym znaczeniu na rzecz ujawnienia żądanych informacji;
- iii) Europejski Bank Centralny przecenił lub błędnie określił interes publiczny przemawiający przeciwko ujawnieniu żądanych dokumentów.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. 2004 L 80, s. 42).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2010 r. — Zenato przeciwko OHIM — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Sprawa T-595/10)

(2011/C 72/36)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alberto Zenato (Verona, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Rizzoli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)